

SLOVENSKI NAROD.

Štampa vsak dan zvečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, "Gledališka stolba".

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po Bismarckovi slavnosti.

Malokomu je sojeno, da doživi sedemdeseto leto in srečnega se šteje, kdor ima sedem križev na hrbtu, ako je še čil in zdrav. Neprimerno redkejši so pa — porajajo se jedva vsako stoletje veleumi, kakeršen je Bismarck, ki s fenomenalno svojo osobo in z nečuvnimi svojimi vspehi izzivajo občudovanje, ki vodijo osodo narodov sebi in narodu svojemu v slavo. Naravno je, da takim možem ob sedemdesetletnici izkazuje hvaležni rod izredne čast in slavo, dostojno tacemu redkemu dnevu.

In nemški narod slavil je dostojno prvega svojega državnika. Nebrojni so darovi, poklonjeni mu pri tej priliki, izredno je število čestitk in telegramov, nebrojno je število vseh pojavov nemškega domoljublja in nemškega šovinizma takraj in onkraj črno žoltilih mejnih kolov.

Da bode to slavlje izredno, pričakovati je bilo z matematično gotovostjo Vender, ako sedaj, ko se je polegel slavnostni hrup ob motni Sprevi, ko so utihnili dijaški komersi, ko postajajo poročila časnikarjev vedno krajša, ko je slavljenec Bismarck nem že ostavil Berolin ter šel ogledat si graščino Schönhausen, ki mu jo je hvaležni narod poklonil v dar, z mirnim očesom premostimo Bismarckovo sedemdesetletnico, tedaj vidimo, da ima vsa ta slavnost tudi svojo senčno stran.

Ne le, da se je splošno opazovalo in po vseh časnikih pisalo, da pri veliki bakladi, pomikajočej se proti Bismarckovemu domu, v palači prestolona slednika nikogar ni bilo k oknu, da torej razmere mej bodočim cesarjem in mogočnim slavljenecem neso baš najboljše, opazovalo se je tudi, da jih je mnogo vso slavnost gledalo le od strani, ter ostentativno bilo odsotnih. Izvestno je, da kancelarja slava vender še ni tolika, da bi bila prešinila vse kroge, da bi bila potolažila nezadovoljnost in partikularizem, ki še na Hanoverskem in v južnih nemških deželah tli. Železni kancelar deloval je do sedaj genijalno, a imel je tudi nečuvno srečo, toliko srečo, da se pregledavši vse njegovo življenje in državniško delovanje, živo spominjamo Šilerjeve balade o Polikratovem prstanu.

Še bolj senčno stran pa ima Bismarckova slavnost z ozirom na našo državo. Nemilo je moralo dirniti vsakega patrijota, ko se je po listih čitalo,

da je v Bismarckovej palači samej, v prisotnosti kancelarja samega profesor Wegener napiljal avstrijskim Nemcem, ker se kljubu l. 1866 še vedno spominjajo, da pripadajo še vedno nemški državi. Malotaktna bila je napitnica ta, za nas Avstrijce bila je javen udarec, bila pa ob enem oficijalna sankcija za tisto vrsto ljudij, ki z vsemi silami delajo na to, da se napravi še ožja zveza mej Avstrijo in Nemčijo, da se gladi pot do Adrije.

V istem zmislu tolmačiti nam je čestitke in brzoglavke, ki so jih naši Nemci pri tej priliki odpocli v Berolin, v katerih so „sans gene“ pokladali srčno svojo udanost kancelarju pod noge ter izjavljali, da mora nemški narod biti še celokupnejši, nego je sedaj.

To so pojavi, katerim nasproti bi avstrijski državnik ne smel zatiskati obeh oces, kajti to so izjavi veliko-nemške ideje, katera dosledno izpeljana more biti Avstriji v pogubo po znanej, že banalnejsi prislovisci, da „volk sit in ovca cela ne more biti“.

Ne rekli bi ničesar, da je Avstrija popolnem nemška, a temu ni tako. Nemcev je jedva pičila tretjina, velika večina pa je Nenemcev, ki svojega izveličanja nikakor ne vidijo v najožje zvezi z materjo Germanijo, ki nikakor ne morejo ostati hladnokrvni nasproti prizadevanjem, da bode Avstrija Nemčije vazal in da naposled izgine v nenasiljivem žrelu.

Bismarckova slavnost ima za naše državnike jako veliko poučnega. Ako so si ohranili le še nekoliko bistrega vida, delati jim bode na to, da se centrifugalne silne ukrote, da se velikonemškim idejam prepreči pot, to pa je le možno, ako se nemškim narodnostim dá, česar jim treba, ako se naši državniki ob najmanjši uri toli ohrabe, da storé svojo dolžnost. K temu je sicer le malo upanja, kajti kakor na južni strani, tako ob severni meji, je naša politika taka, da napeljava vodo na sosedov mlin. Zatorej se nam tudi ni nadejati, da bi kdaj katerikoli izmed naših državnikov praznoval le razmerno jednako slavnost, kakeršna je bila Bismarckova.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 8. aprila.

„Pokrok“ misli, da bodo pri volitvah desničarji pridobili toliko sedežev, da se ne bode več bati,

da bi v državnem zboru prišli v manjšino. Do dvetretjinske večine bode pa jim manjkalo še kakih 26 glasov.

Ogerski minister Tisza, Szapary, grof Szechenyi in državni tajnik Malinković prišli so na Dunaj, da se udeležijo skupnih **ministerskih konferenc**. Pri teh konferencah se bodo pred vsem posvetovali o carinske novi, pa tudi o nekaterih drugih skupnih zadevah.

Dalmatinskim poslancem se je zopet izpolnila jedna želja. Svetnik namestništva grof Latour, ki je bil deželni šolski referent in nikakor neprijazen Hrvat, odpoklican je s svojega dosedanjega mesta. Dali so mu službo v naučnem ministerstvu.

Vnanje države.

V **Rusiji** se bode slavnost sv. Cirila in Metod slovesno praznovala. Moskovsko mestno zastopstvo dovolilo je sto tisoč rubljev za to slavnost. Iz Bolgarije odide posebna deputacija v Rusijo.

Ko je cesarjevič Rudolf obiskal Atene, izjavil je nek Atenski časnik nado, da bi Avstrija pomagala Grški pridobiti **Makedonijo**, zato bi jej pa ta dovolila vsakovrstne trgovske prednosti v teh krajih. To teženje Grkov po Makedoniji zdi se pa „Nord“ jako čudno. Grki sestavljajo namreč le neznaten del makedonskega naseljenja. Mej dveina milijonoma prebivalcev še 60.000 ni Grkov, drugi so pa večinoma Bolgari. Poleg teh faktičnih odnošajev pa še Berolinski dogovor nasprotuje grškemu teženju. Ker je pa „Nord“ oficijozni list ruske vlade, smemo iz teh njegovih izjav sklepati, da Rusija nikakor ne bode privolila, da bi Makedonija kedaj se pridružila Grški. Kako pa Grki postopajo v Makedoniji, vidi se iz teh-le poročil „Makedonskega Glasa“: Odkar je angleški komisar major Trotter bil odposlan, da naj opazuje makedonske razmere in o tem poroča svojej vladi, grški škofje kar divjajo proti Bolgarom v Makedoniji. Iz jedne vasi begajo v drugo in z grožnjami silijo Bolgare, da naj se pri splošnem ljudskem številjenji, ki se je sedaj začelo, dajo zapisati za Grke, ne pa za Bolgare. Kdor je toliko pogumen, da se neče odreči svojej narodnosti, tega čakajo razne neprijetnosti. Pri prveji priložnosti ga ovadijo za puntarja in panslaviističnega agitatorja in oblastva ga denejo v ječo. Nedavno se je poročalo, da so Drinopoljski Bolgari poslali Sultanu adreso, v kateri izjavljajo, da so popolnem srečni in zadovoljni pod turško vlado. Take adrese kujejo Turki in Grki sami in nekateri bolgarski renegatje, da jih radovoljno ne podpisu noben pravi Bolgar, še praviti ni treba. Vsi podpis pod adreso so ponarejeni ali pa prisiljeni. Sploh Bolgari niti ne vedo, kaj obsega adresa, katero podpisujejo, in ko bi kateri bil tako pogumen, da bi to vprašal, z gotovostjo sme pričakovati, da ga v

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nomimis umbra.)

Štirinajsto poglavje.

Vanitas vanitatum.

(Dalje.)

Divjaki! vzkliknil sem, vi celo poštenosti in časti ne poznate.

Vi sami ste divjak! odvrnil je Humbug smehljaje. Zares, doktor, puščanje krvi vas je razbesnilo. Kako naj bi ugajalo pravici in razumu, če se ljudi umori ali pa se dá od njih umoriti? Dvoboj hasne le zdravniku ali pa pogrebcu.

Kaj pa počnete po tem, če vas je na strahopeten način nezadovoljen časnikarski pisac razžalil?

Dragi doktor, odgovoril je ta nesramožljivi kandidat; ponavljam vam prav tiho ali pa prav glasno turško prislovico, katere globoko modrost vam posebno priporočam: Kdor se ustavlja ter kamenje

meče za vsemi psi, ki nadenj lajajo, prišel ne bode nikdar do konca svojega pota. No sedaj hočem delati za svojo in vašo izvolitev; storite tudi vi isto; naglo bode izpozabili Risa in njegovo zgovornost.

Tu ne cede malis, sed contra audentior ito. Z Bogom!

Petnajsto poglavje.

Spomin na oddaljeno domovino.

Dohod moje žene in mojih otrok potolažil mi je slabo voljo; novice so bile ugodne. Alfred in Henrik sta obletela vse shode in povsodi so jima ploskali in obečali; Yenny in Suzana ste obiskali vse nju prijateljice. Dve sto gospij, najbolj veljavnih v mestu, nosile so mojo fotografijo v medaljonu na vratu; izvolitev je bila zagotovljena.

Veselosť pri prostem našem obedu ozdravila je popolnem moje rane. Vsi smo bili jednega srca in jedne duše. Moja Yenny je bila veselejša kot o krstu nje prvorojenca. Zmeraj sem opazoval, da so ženske po naravi čestihlepne. Mlad in zal mož, ki pa nema nobene veljave, njim nikdar ne more dolgo časa dopadati; a najslajše se bodo smehljale staremu možu, če bogatstvo ali pa slava venčate nje-

gove sive lase. Kadar se ljubezen združuje s to opravičeno čestihlepnostjo, takrat postane žena v najlepšem pomenu besede naša prava druga polovica. V dveh se živi, misli in sanja; to je popolna sreča na svetu; sreča skoro nepoznana v Franciji, kjer šega ženskam prepoveduje ukus za resnobne stvari, prepoveduje vsakatero velikodušno strast; a splošna je ta sreča v Zjedinjenih državah, kjer javno mnenje vabi ženske, da se izrečejo za to ali ono stranko. Suzana je bila še bolj ognjevitava od matere; bila je moje krvi; govorila je le o mojej izvolitvi. Rez je bila naredila Alfreda za volilnega moža; in pečati se z menoj bilo je pečati se z njim.

Na večer bilo je novo javno skazovanje (demonstracija) volilcev. Vsi ognjegasilci v praznični obleki so z godbo na čelu in s plamenicami v rokah korakali mimo naše hiše. Njim so sledili mestni mladeniči, nekaj v vojaški obleki, nekaj pa v pisani noši, z dolgimi drogi, na katerih so visele raznobojne svetilnice. Sredi spreveda kazala je strmeči množici velikanska zastava prozorno podoba, na katerej sta dva črna hudička z belimi zavitki pod pazuho iz plamena lezla. Imeni Green in Smith,

dveh ali treh dneh zapro kakor zarotnika in mu hišo preiščejo od vrha do tal, pri čemer se vsak najden bolgarski list ali knjiga zmatra za zadostni dokaz krivde. V teh grozodejstvih pomagajo grški škofje in turški činovniki drug drugemu. Evo kak slučaj se je prigodil nedavno v Gumindži. Bolgara Sevinov in Haldejev sta se predrznila vprašati, kaj je v adresi, katera se jima ponuja, da jo podpišeta. Njijini hiši so takoj preiskali, pri čemer se je našlo pismo, na njiju adresovano, iz katerega se je dalo posneti, da kujeta veleizdajske naklepe. Dolgo neso pomišljevali, zaprli so ja in še starost in duhovnika tistega sela ter jih odpravili v Voruar. Sedaj se je pa pokazalo, da je dotično pismo pisal nek grški duhovnik in je oddal na pošto. Podobne sleparije vrše se tudi drugod. V okrajih Sereškem je vojni poveljnik Hassan paša oficijalno objavil, da bode dal zapreti vse, kdor se bode priznaval za Bolgara in zahteval bolgarskih šol in učiteljev. Ta vojni poveljnik zahteval je celo od kmetov in meščanov, da naj pismeno izjavijo, da se ne priznavajo za Bolgare in ne bodo več zahtevali bolgarskih šol in učiteljev. Hassan paša ukazal je zapreti bolgarskega arhimandrita, štiri učitelje in jednega turškega pisca, poslednjega zato, ker je imenovanim učiteljem spisal neko prošnjo. Res grozodejstva so prišla do krajne meje.

Novi francoski ministerski predsednik Brisson je neki jako pošten in odkritosrčen značaj. Sprva bil je odvetnik in časnikar. Leta 1871 volili so ga Parizani v zbornico. V zbornici pridružil se je radikalcem. Govoril je redkokdaj, a vselej jako resno in premišljeno. Ob svojem času je zahteval, da se proti ministerstvu 16. maja začne zatožba. Od kar je postal zbornični predsednik, opravljal je to službo jako nepristransko in se priljubil vsem strankam. Zaradi tega je upati, da bodo vse republikanske stranke podpirale njegovo vladu. Novi minister vnanjih zadev Freycinet je dobro znana oseba, ker je že bil predsednik ministerstva. Allain Targi novi minister notranjih zadev bil je v Gambettinem ministerstvu finančni minister. Goblet je novi minister pouka, Sarrien, pošt, Pierre Legrand poljedelstva, Sadi Carnot javnih del, Herve-Mangon trgovine, Clamageran financ, Campenon vojske in Galiber pomorstva. Novi ministri so vzeti iz vseh strank. Zbornica je z veseljem vsprejela novo ministerstvo in bode dovolila 200 milijonov frankov za vojevanje v Tonkingu.

V Švici so baje zopet zaprli pet anarhistov in proti njim se je začela sodnijska preiskava.

V Strassburgu prepovedala je policija baklado na čast nemškemu kancelarju ob sedemdesetletnici Deželni namestnik je baje to ukrenil, da se ne žali verski čut katoliškega prebivalstva z bujnimi slavnostmi Veliki teden. Ba i so se pa tudi, da bi to še ne povečalo nevolje mej prebivalstvom francoske narodnosti.

Ruski odgovor baje ni nič prav zadovoljil Angležev. V obliki je ta odgovor jako spravljiv, v bistvu pa Rusija nič ne odjenja od svojega stališča. Privolila je, da se določi neko neutralno ozemlje, a zahteva, da bodo južna meja temu ozemlju Paropamisus ali Barhutske gore. S tem bi Afganistan izgubil precej ozemlja, katero je dozdaj za svoje prišteval. V Londonu se boje, da ne bi Rusija pozneje pod raznimi predlogi prisvojila si tega neutralnega ozemlja in tako se zelo približala Indiji. Zato je pa njim mnogo na tem ležeče, da se južna meja temu neutralnemu ozemlju ne pomakne predaleč na jug. Meja, katero predlaga Rusija, njim za to ne ugaja. Angleški listi so zopet skoro v jeden rog začeli trobiti proti Rusiji. Samo „Pall Mall Gazette“ še zagovarja Rusijo. „Times“ pravijo, da se Rusija ne boje s polovico zadovoljila. Dokler bode Anglija imela le jedno kvadratno miljo Indije, skušala jej bode jo odtrgati. „Daily News“ pravijo, da Anglija vsakako mora braniti Afganistan. Tako pišejo vsi angleški listi. H kratu se pa na Angleškem nadaljujejo priprave za vojno. Rusi se sicer dosti

ne boje teh vojnih priprav. Ruski vojaški list „Invalid“ pravi, da sklicevanje angleških rezerv nema tacega pomena, kakor nekateri mislijo. V aktivnej službi so sedaj na Angleškem le mladi in še neizurjeni vojak, ki neso sposobni za vojevanje v drugih delih sveta. Anglija niti jednega polka ne more poslati z Angleškega sedaj na bojišče, da ne bi ga poprej popolnila z rezervu. Sicer pa v Rusiji tudi ne drže rok križem, temveč na tihem premikajo vojne oddelke v Azijo. Govori se že, da se bode Gurko imenoval turkostanskim generalnim gubernatorjem, da prevzame ob enem vrhovno poveljništvo vojske, ko bi prišlo do vojne. V Varšavi bi ga pa zamenil grof Šuvalov.

Iz Pariza prihaja vest, da je mir mej Francijo in Kitajem sklenen. Ta vest se nam zdi vsekako prenapeljena, ker sedaj Francija ni imela nobene vlade. Upati je pa, da bode novo ministerstvo kmalu lahko naznanilo zbornici, da je mir podpisan.

Prizadevanje generala Barrios zjediniti srednjeameriške države ostalo bode brez vspeha. Ker so bile guatemalske čete tepene in ni upati zmage proti združenim sovražnikom, katerim bi se utegnili pridružiti še Mehika, je guatemalski postavodajalni zbor preklical dotični dekret predsednikov. Sedaj se je sklenilo mej Guatemala in San Salvadorom jednomesečno premirje. Neko poročilo celo poroča, da je general Barrios mrtev.

Dopisi.

Iz Velegrada 6. aprila. [Izv. dop.] Ako se štejemo srečnimi, da smo mi doživeli prerediti, pre-slavni slovanski jubilej, tisočletnico sv. Metodija, — štejem se srečnim zlasti jaz, da prvi pišem letos „Slovenskega Naroda“ prijaznim čitateljem od tod, iz kraja, ki živi v srci slehernega Slovana že iz prve mladosti kot svetost, iz kraja, ki ima v sebi cel zaklad previsokih pomenov za slovansko stvar, ne le za čutečega, nego tudi za mislečega slovanskega rodoljuba, iz kraja, ki se letos po vsem svetu tolikokrat imenuje, z ljubeznijo in z zavistjo in ki je tako zlasti to leto, kakor morje, v katero se staka, ki iz njega pritaka navdušenje za slovansko našo stvar.

Opoldunsko solnce se je ravno s svojimi žarki upiralo v Velegrad, ko smo ga Slovani z Dunaja včeraj prvič zagledali. Pičlo uro je bilo od postaje Oggersko Gradišče, veseli smo bili lepe in plodne moravske ravani, po kateri smo šli, veseli pomladnega podnebja, toda imeli smo drugo hrepenenje v srcih svojih! Videli smo v daljavi lepa selišča, na holmcih prijazne gradiče, a Velegrada nismo ugle-dati mogli. Sedaj, skoro na konci našega smotra, zavije se nam pot in tako hitro zagledamo si v našem vznožji v dolinici ves Velegrad, da oči neso skoro mogle prenesti cele odgrnne slike, da nam je bilo srce omamljeno in da smo — le obstali. K težkemu čakanju, k obilnemu hrepenenju pridružila so se druga bujna, zmagovita čuvstva — preveč za jedno človeško srce! Odpočiti se je bilo treba. A potem smo veselimi vzkliki zdrsnili navzdol in evo nas — bili smo na posvečeni Metodovi zemlji, pred slavnimi našimi hrami! Iz kraja popotnik v Velegradu družega ne vidi, kakor jedno velikansko poslopje, jeden grad, jedno trdnjavo. Ne pozna se kraju, da je vanj zgodovina pisala globoke brazde in razore, da so po njem razgrajale in razvaline delale razne ujime. Letos se ti velika zgradba pokaže v okviru, ki ga najlepšega ustvariti more priroda, kakor da je cele vekove ni nič motilo v nje-

nem mirnem snovanju in delovanju, a zgradba sama je, kakor da bi danes bila postavljena, nova in si-joča v svetlo-rumenih bojah. In tudi strehe na poslopji in na stolpeh svetijo se ti prenovljene, temno-rudeče. Še le čez dolgo se rešiš toliko zmagovitega, jednovitega utisa, da jameš razločevati posamične dele tega poslopja in potem ozreš se tudi po okoli-lici, po raztresenih stanovanjih. Letošnje leto se jih je pač nekaj več postavilo okolu „kostéla“. Le-sena so, pripravljena za popotnike. Sploh mi bi še ne bilo treba posebe omenjati, da je tačas Velegrad s svojo okolico vred ves pripravljen za letošnje svoje goste. Velegrad je ves prazničen, mnoge zastave ti pravijo, da je tukaj doma gostoljubivost in bratska postrežljivost. Slavnostni odbor, s častitim dekanom a farašem Velegrajskim g. Tykladalom na čelu, si bode za večne čase postavil lep spomin v slovanskem svetu. Uhod nam je včeraj bil pod velikim, od samega zelenja zvitim obokom. Na čelu mu stoji od spredaj prav na vrhu krog in v njem je ob oboru napisana azbuka, sredi njega pa: „Sv. Cyrill“. Pod tem krogom pa:

„Cyrill, Method ve svém ve kraji
S radostym nas srdcem vitaji:
Vitejteš nám dítky naše mile
Dávno jsme vás tady čekali.“

Na drugi strani pa stoji v krogu in sicer ob oboru s cirilico: „Izkona bje slovo i slovo bje u Boga i Bog bje slovo“, a sredi kroga: „Svatý Method“. Pod njim pa se bere:

„Utrniž si kvitko každý
Z pudy této pamětné
Abys poměnknu měl navždy
Z hrobky otce posvátné.
Libáme tvé svaté prahy
S Bohem! Velehrade drahý.“

Takisto pa so tudi bile stene poslopja odičene zelenjem, slikami in lepimi nadpisi. Desni del stavbe odmenjen je stanovanju domačih in vnanjih duhovnikov. Na levi od uhoda pa stoji bazilika „Vnebo-vzetja Marijinega“ in tik nje se držijo veliki prostori, kjer so prenočišča za romarje in tudi jako elegantna gostilnica za inteligentne popotnike. Vse to pa dela jedno veliko zgradbo, v kateri so hodniki vijejo iz družega v drugi, kakor v labirintu. Arrangement je izboren na vse strani.

Koj popoldne včeraj, ko je bilo došlo z Du-naja „Slovansko pevsko društvo“ in drugi Slovani, so začele prihajati procesije ljudi iz najoddaljenih krajev moravske dežele. Jedna kakor druga procesija je bila nekaj nenavadnega za naše oči. Prvi bil je mož s križem, za njim so se vrstili mladeniči in moške, potem so prišla dekletca, na to godba, za njo nekakšni starejšine s svojim duhovnikom, potem dekleta in žene. Starost in stan so ločila bandera. Čitatelji moji naj me prijazno osvobodé od dolžnosti, da bi jim moje pero opisalo jedno kakor drugo teh procesij. Moral bi zaorati na polje narodnih slovanskih noš, moral bi imeti čopič Markartov, da bi mi bilo možno opisati slikovitost, krasoto teh obhodov! Zlasti nas Slovane iz južnih dežel, pri katerih narodna noša spada več ali manj že v preteklost, osupnil, očaral je pogled na te skupine Moravcev in Slovakov! Kar smo tu videli in čuli, kaj tacega mora milino vzbuditi v najtrdosrčnejšem človeku, a Slovani morali smo si reči: poezija, lepota, blagost je pri nas doma, mi vzobraženci, kadar obupujemo, stopajmo mej narod in obupali

zapisani pod tema podobama, podelovali ste človeški pomen temu peklenskemu prizoru, kateremu je množica mimo gredoč toli ploskala. Rešena žena z otrokom se je v sporedu peljala s štirimi belimi konji na vozu, ki je bil s svetilnicami in napisi čez in čez zakrit. Bil je zares zmagovalčev slavní uhod, spored vreden lepih slavnosti elevsinskih. Od vseh strani se je slišalo veselo kričanje, živio! semtertja tudi včasih kako kruljenje, katero so pa klici živio! naglo zadušili. Nasprotniki so bili premagani in po nepričakovani krasoti tega sprevoda v beg pognani. Težavno je bilo Littlu, da bi bil z našimi čudeži tekmoval. Kaj naj bi bil vodil po ulicah? Ali uničene delničarje? S tako vsakdanjo igracjo se ne pridobi ljudstva.

Ob desetih čitala nam je Jenny sveto pismo. Bili smo ravno pri petem poglavju Danjelovega prorokovanja t. j. pri povesti o kralju Baltazaru in pri maščevalni roki, ki je na steno zapisala smrtno sodbo: Mene, tekel, upharsin. To je bilo Marti lepa prilika prorokovati; in res je ni zgrešila. Ali dobro ali slabo, priličila me je z Nabuhodonozarjem ter me obsodila bivati mej divjimi

osli in jesti travo na polji kot vol, ko bi kedaj izpozabil, da Najviši ima neomejeno oblast črez vse ljudi, in da sam postavi na prestol, kogar hoče. Ta nauk zdel se mi je malo preoster, meni bodočemu nadzorniku mestnih cest in ulic; a morebiti ni treba biti za kralja, da se ima Nabuhodonozarjevo ošabnost in predrznost. Kdo ve, ali babilonski uradniki neso bili še ošabniši od njih slavnega vladarja?

Zasmehoval sem prorokovalko (Šembiljo); vender sem bil kaj razburjen po tej kandidaturi, in preveč razburjen, kot da bi mogel zaspati. Zato sem prišedši v svojo sobo natlačil pipo z izvrstnim tabakom virginijjskim, prisedel k oknu ter skušal razdražene čuti pomiriti.

Ulica je bila zapuščena: luna je s svojo blede svetlobo obsevala mutaste in zaklenjene hiše ter je poveljevala skrivnostni mir noči. Daleč tja je vse spavalo; vse je molčalo. Jediní ropot, ki je to vsestransko tihobo motil ali temveč le storil, da se je bolj čutila, bil je tik tak lesene ure, ki je na konci moje postelje na steni visela. Uspavan po tej jednozvočni pesni, omamljen po tobačnem dimu udal sem

se popolnem svojim sanjarijam, ko se nenadoma ura oživi. Vreščanje valarjev, stokanje koles in vrvic kazalo je, da bode ura bila. Ustal sem, da bi občudoval to mojstersko delo nemškega urarstva. Ko sem pristopil, potresal je pisan petelin gori na uri močno svoji peroti ter je trikrat močno zapel. Pod petelinom so se nagloma odprle durice ter so mi pokazale Pariz, reko Seino in mestno hišo od l. 1830. Lafayette s svetlo lasuljo, modrim frakom in belimi hlačami objemal je h kratu vojaka, orožnika (žandarja) in tribojno zastavo na katerej je z zlatimi pismeni bilo zapisano: SVOBODA, JAVNI RED. Ura je udarila najstokrat in najstokrat je dobri Lafayette potresel glavo ter vihral svojo zastavo. Potem so se zaprle durice, petelin je potresel s perotnicami ter je zapel močnejše nego poprej; in izginila je vsa prikazen.

Ta izgubljeni spomin, to že toli časa izpozabljen gaslo prebudilo mi je zlate sanje moje mladosti. Kako je bilo naše srce leta 1830! Mi ubogi nevedneži takrat nismo vedeli, da svoboda kot vsaka ljubica izdaja svoje ljubimce ter jih ugonobi. Svoboda, javni red, strašne besede: Mene, tekel,

ne bomo! Po cele dneve daleč so prišle peš te trume, razne so jim bile noše, a skupno jim je bilo to, da so bile vse tako razvrstene, kakor sem gore oznamil. Ni duhovnik molil na glas, nego, recimo — starejšina; vsaka procesija se je Velegradu približala z litanijami, starejšina je povzdignil prošnjo, a ves narod je potem, spremljan od svoje godbe, zapel odgovor. V vsaki trumi so tudi dekletca bila po splošnem oblečena belo, z vencami na glavi, a vsak romar je imel svojo svečo v roki. Prižgali so jih, stopivši v cerkev. Tu so imeli po cerkvi svoje narodne obrede, svoje molitve — celo uro trajajoči prizori, tako krasni, pobožnost tako vzbujajoči, da so marsikoga ganili do solz! A jedva je jedna četa navrhila svoje molitve, že je pred durmi čakala druga. In tako je bilo včeraj vse popoldne.

(Konec prih.)

Iz Belokrajine 6. aprila. [Izv. dopis.] V najnovejšem času pisalo in čitalo se je v dveh naših časopisih, da se Dolenjska v narodnem oziru še le kacih pet let (izven Belokrajine) giblje. „Izven Belokrajine“ zares čudni besedi! Ko da bi res taista Bog ve koliko nemških, madjarskih itd. tujih elementov v sebi imela; saj je vendar Belokrajina že sama po sebi v mestih in po deželi čisto slovenska narodna zemlja; mari nima taista tudi, kolikor mogoče narodnih društev, šol itd.? ali ni taista, odkar se je ustavno življenje pričelo sploh in odločno narodno volila, kakor „zavedna Notranjska“? ali si ne ustanovlja taista po vzgledu družih slovenskih in občeslovanskih krajev vse potrebne in koristne naprave in uredbe? Kako tedaj to, da na-jedenkrat ravno Belokrajina v narodnem oziru spi? Nikakor ne! ona se giblje in odločno se premika — saj tudi vsled rečenih besed drugače biti ne more!

Da pa še nam žalibog marsikaj manjka, česar nam je posebno za gmotni napredek potrebno, vemo sami predobro in pa to tudi sami najbolj krvavo občutimo; o toliko prošeni Dolenjski železnici nečemo niti govoriti, kajti železnica ta mora skozi naše kraje, sicer bi bila brez pomena in samo nekaterim na korist, kar pa se o taki dragi in težavni napravi vendar le misliti ne more.

Tedaj prosimo naše sodeželane, da nas Belokranjce ne zmatrajo za tako zaspane, ker se mi jednako z njimi vendar le tudi za naš obči duševni in gmotni narodni napredek z enakimi sredstvi, z enakim naporom in silami in z enakim vspehom borimo! —

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 7. aprila.

Pri seji je navzočih 20 odbornikov. Predseduje župan g. Grasselli. Poverjevalcema zapisnika imenuje župan gg. odbornika Kušarja in Pakiča.

Župan naznanja, da je „Narodne šole“ odbor izrekel zahvalo mestnemu zboru za velikodušno po mestnem zboru društvu podeljeno podporo. Dalje, da je c. kr. deželni gozdarski nadzornik g. Vaclav Goll, iz svojega nagona za nasade pod Turnom mestu podaril več mecesnovih sadik in sam osobno posredoval, da se je nasad strokovnjaško izvršil, za kar predlaga župan da se gospodu Gollu izreče zahvala mestnega zbora. Vsprejme se z dobrotklici.

Gospod župan nadalje opomni, da je mestni zbor sklenil, da se ima ustanoviti otročje zabavišče

upharsin sedanjega časa! To je uganjka, katero vsakih petnajst let sfinga državnih uporov zastavlja Francozom ter je zmeraj pripravljena požreti Oedipa, kateri je ne ugame. Svoboda, javni red sta rekli bi dva neumrljiva sovražnika, ki se drug za drugim zmagalca in premaganca ne prestopajo meje seboj borita; gre pa v tem boji za nas. Jedni dan premaga svoboda in nebo se razlega veselega in nadejpolnega kričanja; a pod krinko te radostne boginje zmagoslavja se brezvladstvo, katero povzroča notranjo vojsko, napada vse pravice, preti vsem koristim ter s trepetom napolnjuje prestrašeno ljudstvo. Drugi dan se ustanovi javni red z mečem v rokah; prinese mir, zapove pokoj, kmalu odstrani vsako ograjo ter se po lastni teži drsa proti brezdnju, v katero se pogrezne vsaka oblast, če jej nikdo ne sme svetovati in nikdo jej braniti. Od kod prihaja to neprestano razbitje ladije? Od kod prihaja, da je sedemdeset let sem pošten, dober in duhovit narod zmeraj nezadovoljen s seboj in zmeraj prevarjen ter le podrtine postavlja?

(Dalje prih.)

in pričeti s 1. majem l. l. To, pravi gospod župan, ne bode mogoče, ker se magistratnim organom vzlic trudoljubnega iskanja ni posrečilo, dobiti zabavišča primerno stanovanje in je ostalo tudi dotično razglasilo po časnih brezuspešno. Iskati bode tedaj treba na dalje, sklep mestnega zbora se pa pač s 1. majem ne bode mogel izvršiti.

Odbornik gosp. Ravnihar poroča v imenu finančnega odseka o povratilu stroškov za stavbeno vzdrževanje poslopja c. kr. velike realke, spadajočim na 1884 l. in nasvetuje, da se isto v znesku 676 gld, 26 kr., od katere svote plača polovico dežela, drugo pa mesto, dovoli.

Gospod Žužek želi, da bi magistratni stavbeni urad poleg hranilnice kranjske nadzoroval poprave v realkinem poslopju.

Gospod župan opomni, da so stropi v realkinem poslopju premočeni, a da mu je večak povedal, da je temu vzrok v tem, ker po zimi cevi vodovoda popokajo.

Poročevalec g. Ravnihar opomni, da bi bilo pač želiti sonadzorstvo mestnega magistrata pri popravah v realkinem poslopju, da pa ni upanja da bi hranilnica v to privolila. Potem se predlog finančnega odseka vsprejme.

Mestni odbornik Hribar poroča v imenu finančnega odseka o računskem zaključku mestne klavnice in mestne posojilne zaklade za l. 1884. Poročevalec nasvetuje z ozirom na obširno svoje poročilo:

1. Računski zaključek za leto 1884 mestne loterijsko-posojilne zaklade z aktivni 1.402.435 gld. 73 1/2 kr. in pasivi 1.487.412 gld. 84 kr., tedaj z nedostatkom 84.977 gld. 10 1/2 kr. se odobri.

2. Knjigovodstvu loterijsko-posojilne zaklade podeli se absolutorij salvo errore calculi vel omissionis.

3. Klavnično ravnateljstvo se naprosi, da vzame v pretres vprašanje, kako bi se dale pristojbine za porabo ledenice urediti tako, da bi pokrivala vsaj stroške za napolnitev ledenice in da o tem poroča o svojem času plenumu mestnega zastopa.

Iz obširnega poročila naglašamo, da je poročevalec g. Hribar povedal, da so kurši vrednostnih papirjev napredovali tekom leta 1884 tako, da je dne 31. decembra imela mestna posojilna zaklada 4584 gld. 13 kr. dobička. Bil je tedaj že takrat ugoden čas prodati je, a finančni odsek je po zrelem preudarku sklenil, čakati še ugodnejše borzne konstelacije in je kasneje namesto gorenjega zneska res naredil preko 16.000 dobička.

Pri razgovoru o poročilu opomni odbornik Pakič, da ledenica v mestni klavnici toliko časa ne bode donasala nobenega dobička, dokler ne bode v največji vročini ledu v njej.

Župan g. Grasselli pravi, da je stara ledenica na cesarja Jožefa trgu, dasi bolj primitivna, vendar mesarjem bolj priljubljena, ker jim je bolj pri rokah. Le isti mesarji, kateri prašiče koljejo, rabijo ledenico v klavnici, da mast blade. Da led ne obstane v ledenici klavnice, temu je vzrok pomanjkljiva konstrukcija.

Poročevalec g. Hribar izjavi, da bi bilo potem najbolj umestno, da klavnični direktorij skrbi za to, da se ledenica v klavnici več ne napolni z ledom.

Pri glasovanju vzprejmo se predlogi finančnega odseka.

(Konec prih.)

Domače stvari.

(Osobne vesti.) Naš rojak, g. Grbic, častni član gledališča hrvatskega, pel bode te dni v Zagrebu partijo „Fausta“ v Gounod-ovi operi. — Gosp. J. Novak, koperator v Mošnjah, prezentovan je župnikom za Smelednik. — Gg. Karol Kliner, deficitent in Ivan Cimbias, kaplan v Toplicah, šla sta v pokoj.

(Učiteljsko društvo Kranjsko), sicer znano po imenu „Landeslehrerverein in Krain“, je jako pohlevnega življenja. Ničesar ni navadno čuti o njem in nihče bi ne mislil, da to društvo še živetari, ko bi ravnateljstvo hranilnice kranjske ne vzbujalo pozornosti občinstva z vsakoletno podporo temu društvu, ki je le na papirji. A čujte dre-majoče to društvo imelo bode prihodnjo nedeljo celo svoj zbor, a kaj mislite, zakaj baš prihodnjo nedeljo? No odgovor je lehak. V ponedeljek so izpiti učiteljski, pri katerih imajo odločilno besedo gg. ravnatelj Hrovat, profesor Linhart in Sima, ki so ob enem vodje učiteljskemu društvu. Več nego naravno je torej, da bodo k izpitom prišedši učitelji, udeležili se in corpore nedeljskega zbora —

ad captandam benevolentiam, saj so neki le tist učitelji dobili posebna vabila, ki imajo v ponedeljek izpit. O Schlaumeier! Poroča se nam, da profesor Linhart na isti način agituje za „Schulzeitung“. Razpošilja namreč tiskana vabila z mastnim podpisom: „Profesor Linhart“. Ni težko uganiti, zakaj se naglašajo epiteton „profesor“.

(Iz Postojine) piše se nam, da se je Metodijev tisočletni smrtni dan naudušeno, kaj slovesno obhajal. Svete maše, katere je služil preč. gospod dekan ob 10. uri, udeležilo se je toliko vernega ljudstva, da je bil hram božji popolnoma natlačen. Mej sv. mašo streljalo se je s topiči na dvorišči, kar je zaukazalo naše vrlo narodno občinsko predstojništvo, kateremu načelnik je vse stransko skušeni, za vse dobro, plemenito vneti gospod M. Vičič.

(Poročil) se je danes gosp. dr. Julijan Kotzmuth, c. kr. sanitetni asistent v Črnomlju z gospico Karolino Simonetti-jevo.

(Gosp. F. S. Vilhar), ki je ravnokar izdal drugi zvezek svojih skladeb, preselil se je v Sisek. Naj se mu torej naročnina pošilja tjakaj. Sicer pa opozarjamo v tej zadevi na inserat.

(Prememba v posesti.) Gosp. Fran Vidic, trgovski potovalec na Dunaji, prevzel je od svoje tete g. Lucije Vidičeve, vulgo „Korenove“, na Poljanah vsa njena posestva. Veseli nas, da so prišla ta posestva v prave roke.

(V Postojini) osnovali si bodo lastno godbo. Podpisale so se v ta namen zadostne vsote, da je 50 gld. na mesec zagotovljenih, posebe pa še nad 300 gld. za instrumente nabranih.

(Gasilna družba) se snuje v Borovnici. Kako se tukajšnje prebivalstvo, tako se nam piše iz Borovnice, zaveda potrebe, da je o pravem času zbirati in izuriti svoje moči v obrambo proti ognju, kaže že to, da se je na poziv novega župana gosp. Ivana Majarona takoj zbralo nad 50 mož, ki so se z navdušenjem izrekli za nasvet gasilne družbe. V osnovalni odbor so izvoljeni gg. župan I. Majaron, odbornik J. Verbič in nadučitelj Fr. Papler.

(Za Kačičev spomenik) nabralo se je do sedaj 2591 gld. 70 kr.

(Nova lokalna železnica na Štajerskem.) V Konjicah sestavil se je odbor, ki se bode poganjal za normalno-tirno lokalno železnico iz Spodnjega Dravbrega čez Konjice v Poljčane. Za zdaj je ta odbor po načelniku dru. M. Lederer-ji, odvetniku v Konjicah uložil prošnjo za dovoljenje za tehniška začetna dela za normalnotirno lokalno železnico iz Poljčan v Konjice.

(Novačenje) pričelo se je danes zjutraj za okolico Ljubljansko v poslopju okrajnega glavarstva.

(Poskus umora.) V kaznilnici na Gradu sunil je včeraj kaznenec Požar, obsojen v dosmrtno ječo, stražnega nadzornika Leskovca z nožem v hrbet. K sreči ga ni teško ranil. Že predvčeraj, pozvan zaradi slabega obnašanja k dirigentu kaznilnice g. Bernhauserju, napal je bil slednjega z dletom. A dleto mu je bilo spodletelo. Včeraj pa se je hotel znositi nad nadzornikom.

(Tatvine.) Nove baže tatovi so pričeli zadnje dni svoje delovanje po Ljubljani. Kradejo zimska okna in lesene ograje za žlebe, kar so na več krajih, tako pri licealnem poslopju in pri št. Miklavškem farovžu izvršili.

(Na bosenskih železnicah) namreč na progi Brod Serajevo in Sisek Dobrlin-Banja-luka se počeni s 1. t. m. ne prevaža nobeno drugo blago, kakor tako, ki je vojski in vojnej upravi namenjeno. „Narodni list“, kateremu smo to vest posneli, pravi k temu: „Da nije i ovo u savezu sa viestim o skorom vojničkom kretanju Austrije na Iztoku?“

(Somenj v Lescab) bil je včeraj, a bil je prav žalosten. Mnogo bilo je kupcev s Koroškega, a prignalo se je vsega vkupe 17 repov goveje živine, konja ni bilo niti jednega. Slabo vreme bilo je temu vzrok.

(V Kanalu) nastal je na Velikonočno nedeljo ob 10 1/2 uri zvečer v g. Malniga hiši ogenj. Vrli požarni brambi se je posrečilo, da so ogenj omejili in v jednej uri udušili. Nevarnost bila je pa velika, ker je požar pretel tudi drugi Malnigovi, v kateri stanuje g. davkar, ki je moral v največ naglici prazniti svoje stanovanje. Odlikovala se je pri gašenju požarna bramba s svojim načelnikom g. Križničem, okrajni sodnik dr. Tušar in c. kr. orožniki.

— (Razpisani službi.) S pričetkom šolskega leta 1885/86 razpisani ste dve učiteljski službi na gimnazijah na Kranjskem: Jedna na gimnaziji v Ljubljani za zgodovino in zemljepisje, drugo za matematiko in fiziko na gimnaziji v Rudolfovem. Prošnje do 8. maja t. l.

Najnovije vesti.

Praga. Cesarjevič Rudolf in Štefanija ogle dala sta si Rudolfinum. Potem bil je „dejeuner dinatoire“ pri namestniku. Ob 3. uri odpeljala sta se mej slavakli občinstva v Bruselj.

Pariz 7. aprila. Časopis „Temps“ poroča, da se raznaša vest, da je kitajska vlada potrdila kitajsko-francoske mirovne dogovore, podpisane v 3. dan aprila. V Pekingu izdal se je ukaz, da se izprazni Tonking.

(Oficijalno.) Francozi zaseli so zopet soteski Deovan in Doayuan.

Zbornica dovolila je novemu kabinetu ostali kredit za Tonking (150 milijonov) s 372 proti 92 glasom.

Narodne-gospodarske stvari.

O osobnej verésiji.*)

Spisaj Robert Bežek.

(Dalje.)

Člen 4. Eskomptne banke škodujejo proizvodstvu še občutljivejši na drug način, ker se po njih verésija veča in manjša; to zlo pa je tako združeno s celo organizacijo teh društev, da se ne dá po nobenem potu prepreči.

Da bi kupovale eskomptne banke menice samo do svote ustanovnega kapitala, ostala bi verésija, katero dajejo te banke, vendar zmerom dokaj jednaka; dasiravno bi se posamičniku, kateremu se je danes posojilo zaupalo, jutri morda odreklo. Na ta način je pa dolžnik hudo prevarjen, ker se je na-dejal po prejšnjih skušnjah tudi sedaj gotove verésije.

Ali moderne banke te vrste se za kako podjetje nikoli ne zadovoljujejo s svoto ustanovne glavnice: zakaj da ne, je lahko umljivo. Eskomptne banke so namreč društva na delnicah ustanovljena, s smotrom, da se dobiček, izvirajoč iz njihovih podjetij vedno povišuje, ter da uživajo od uložene glavnice obresti, presežajoče običajno obrestilno mero (Kapitalzinsfuss). Ko bi te banke gospodarile jedino le s svojo glavnico, vrgla bi ta le običajne, morebiti še celo manjše obresti, nego pripadajo posamičniku, kateri diskontuje z uloženo glavnico; kajti diskontno odbitovanje javnega zavoda stoji tudi pod javnim nadzorstvom, ter ne more preprečiti tekmovalnosti drugih eskomptnih zavodov; dočim zasobni bankir lahko uporabi slučajno bedo posamičnika.

Banka, hoteč gospodariti izključljivo s svojo ustanovno glavnico, ne uživala bi pri kapitalistični stranki posebne simpatije: kajti le-ti se ne udeležujejo radi podjetja, katero obeča le majhen dobiček, ter ne kupujejo delnic, katere prej ali slej z veliko sigurnostjo padajo. Čisto naravno torej so eskomptne banke le s tem smotrom, da bi bile ob enem tudi naložilne (depozitne) banke. Te naj se trudijo verésijo dobiti pri kapitalistih nalagajočih svoje novce pri njih, kateri se uporabljajo zopet za menični diskont. Da bi banka ne obrestila teh ulog (depots), ter da bi se uložniki zadovoljevali le z večjo sigurnostjo papirjev v bankino varstvo vsprejetih, — in tako se je ravnalo pri prvih enakih zavodih — vrglo bi diskontiranje tem več dobiček, nego tačas, kadar uživajo uloge razen sigurnosti tudi več obrestovanje. Nasprotno pa se sestaje bankini dobiček iz razločka mej obrestovanjem ulog in diskontno mero, iz česar sledi, da je diskontna mera tem večja, čim več je promet, čim več ulog, čim več svote so se uporabile za diskont, čim več denarja se je prevrglo.

Vsled vsprejetega načela: odbitovati menice na podlogi depozit — prične se že omejeno zlo: verésija se ali krči ali razteza. Kedar začasno denar preplavlja trgovišča, ter se v obilici steka v eskomptne zavode, tedaj je skrbeti društvom z vsemi silami, po odbitovanju razpečati depots, zlasti, če se zato izplačujejo obresti, tedaj se menice lahko vsprejemajo, ker so odbitne obresti tačas nizke in po menicah se vprašuje tudi izven banke: po borzah in privatnih potom.

(Dalje prih.)

*) „Slovenski Narod“ št. 8 in 9.

Zdravljenje pospešuje. Pri odprtih ranah, oteklinah in ulesih se z Molovim „Francoskim žganjem“ odpravi prisad in s tem vidno pospeši zdravljenje. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-o v izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (11—3)

Poslano.

Gospoda Alojzij Menatti in Jak. Mirt sta me ovadila pri slav. c. kr. okr. glavarstvu v Ljubljani, da jaz brez patenta točim žgane pijače in imam sploh pro-

dačo mešanega blaga na Igu že dlje časa. Kaj pa mislita ta dva gospoda, da bodem jaz ista dva prosil za patent? Že dlje časa sem jaz poslovodja gospodarja, kateri ima za vso kupčijo, katero jaz vodim, postavno pravico! Odgovoren sem pa seveda jaz za vse, ne da bi se pa prav ponižno prijavil gg. Alojziju Menattiju in Jakobu Mirtu. Toliko priobčim v njih radovednost kot njim

prav nič pokorni sluga

F. J.,

(193)

trgovski poslovodja na Igu.

Tržne cene v Ljubljani

dné 8. aprila t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špoh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6 83	Surovo maslo,	8
Ječmen,	5 20	Jajce, jedno,	2
Oves,	5 36	Mleko, liter,	8
Ajda,	3 41	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 71	Telečje	66
Koruza,	5 85	Svinjsko	6
Krompir,	5 36	Koštrunovo	38
Leča,	2 85	Pišanec	55
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8	Senč, 100 kilo	1 96
Maslo,	8 50	Slama,	1 78
Mast,	94	Drva trda, 4 metr.	7 60
Špoh frišen,	82	„ mehka, „	5 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. aprila	7. zjutraj	720-91 mm.	6-0° C	sl. svz.	dež.	16-70 mm.
	2. pop.	721-61 mm.	4-2° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	720-73 mm.	1-4° C	sl. svz.	dež.	d. in sn.

Srednja temperatura 3-9°, za 4-9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 8. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82	gld. 55	kr.
Srebrna renta	82	90	„
Zlata renta	107	65	„
5% marena renta	98	45	„
Akcije narodne banke	861	—	„
Kreditne akcije	289	50	„
London	124	45	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	81 1/2	„
C kr cekini	5	81	„
Nemške marke	60	70	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld 128	50
Državne srečke iz l. 1861	100	gld 171	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107	40	„
Ogrska zlata renta 6%	97	55	„
„ papirna renta 5%	91	85	„
5% štajerske zemljišče odvez oblig.	104	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld 115	—
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	60	„
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice	114	—	„
Prior oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—	„
Kreditne srečke	100	gld 177	75
Rudolfove srečke	10	19	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	101	75
Tramway-društ. velj.	170	gld a v. 215	25

Razpis.

Služba občinskega tajnika

v Starem trgu poleg Loža z letno plačo 400 gld. in z manjšimi postranskimi dohodki, odda se 1. velikega travna.

Prošnje vsprejema do 24. malega travna podpisano županstvo.

Prednost imajo slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožni in v občinskem poslovanju dobro izurjeni prosilci, tudi naj se prošnja, ako možno, spricevala prilož.

Županija v Starem trgu poleg Loža,

dné 8. malega travna 1885. (195—1)

Zaradi selitve

prodam

(191—2)

vse moje pohiše, mej tem:

2 elegantni salonski garnituri, 2 veliki zrcali 2 m. 9 c. visoki, preproge, 1 pisalna miza za gospode (cylinderbureau), 1 pisalna miza za dame in več druge sobne oprave.

Magdal. Weber v Hrastniku.

Naznanilo.

S tem objavljam p. n. kupovalcem piva, da sem z 28. dnem marca t. l. pustil zastopstvo Alojzija Mayer-ja v Ljubljani za pivo v steklenicah in sedaj zastopam

(183—3)

pivovarno in sladno tovarno

g. TOME GÖTZ-a v Mariboru.

Zahvaljajoč se za dosedanje zaupanje, priporočam se za daljne naročbe.

Z velespoštovanjem

Leopold Brecelnik v Ljubljani.

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:

I. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1— kr. 1-50
II. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	70 „ 1-20
III. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	70 „ 1-20

Ako pa tudi odajemo vsak posamičen zvezek, vendar se priporoča, pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I., II. in III. nevezani zvezek 2 gld. 40 kr. Za vse tri lepo vezane zvezke 4 gld.

Naročnina za zvezek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld.

Naročnina pošilja se najprikladneje s postnimi nakaznicami po naslovom: g. Jos. Staré v Ljubljani, Marije Terezije cesta 5.

Naročniki dobivajo knjige franco.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr. izvod, ako si naročijo skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo gosp. dr. Jos. Staré v Ljubljano naročilno svoto 6 gold.

(22—18)

Odbor za Jurčičev spomenik.

Skladbe, zložil F. S. Vilhar.

Ravnokar je izšla druga knjiga teh glasbo-tvorov s sliko skladateljevo. Zadržaj knjige je jako obilen in tako različen, da zamore zanimati vsacega, kdor se z glasbo bavi ali tudi samo poje. Cena knjigi je 1 gld. 60 kr., zares izredno nizka. (149—1)

Knjiga se dobiva izključivo pri samem skladatelji in naj se naročnina pošilja pod adreso:

F. S. Vilhar v Sisku.

Izvrsten med

(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja 30 kr.,

se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti gotovi plači pri

OROSLAVU DOLENCU,

svečarji v Ljubljani. (152—8)

Umetne (138—9)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plumbovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Männig in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodec, omedlevici, glavobolu, trebuholjni, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrne slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gosp. dr. lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716—28)

Cvet zoper trganje

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeli, oteklino, otrple ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet“ zoper trganje po dr. Maličev z zraven stojecim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Naročila z dežele izvrše se takoj

v lekarni „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani. (42—8)

Velika partija 1 (788—88)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gld.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljati marke za 10 kr.